

Swedish

Sammanfattning av dom meddelad av Svea hovrätt, Stockholm, den 21 mars 2024.

Mål: T 835-23

Hovrätten har i dag meddelat dom i ett mål om bättre rätt till meteorit. Domen innebär att den fastighetsägare på vars mark meteoriten har fallit, genom sitt bolag, har bättre rätt till meteoriten än de två personer som hittat och tagit med sig meteoriten.

Den 7 november 2020 föll en 14 kg tung järnmeteorit ner på en fastighet i västra Uppland. Två geologer hittade meteoriten den 5 december 2020 och lämnade senare in den till Naturhistoriska riksmuseet. Efter att fastighetsägaren, genom sitt bolag, hade väckt talan om bättre rätt vid Uppsala tingsrätt fann tingsrätten att meteoriten inte blivit en del av den fastighet som den fallit på utan var lös egendom utan ägare och att äganderätten därför hade tillfallit upphittarna.

Hovrätten gör till skillnad från tingsrätten bedömningen att meteoriten, till följd bl.a. av att det saknas särskilda regler om meteoriter, blir en del av den fastighet som den faller på. Detta eftersom meteoriten består av ämnen som redan förekommer i jordytan och som till sin art och beskaffenhet inte enkelt kan skiljas från vad som vanligtvis är att betrakta som fast egendom i egenskap av en del av jorden.

- Vi har gjort bedömningen att det som ligger närmast till hands är att betrakta meteoriter eller rymdstenar som en del av fast egendom precis som andra stenar även om det intuitivt kan kännas som att en meteorit är någonting främmande för jorden, säger hovrättsrådet Robert Green.

Hovrätten har vidare funnit att allemansrätten inte ger var och en rätt att ta en meteorit från annans mark. Upphittarna av meteoriten hade även gjort gällande att det hade uppkommit ett avtal mellan dem och fastighetsägaren som medförde att de hade bättre rätt till meteoriten. Hovrätten menar dock att upphittarna inte har visat att det funnits något sådant avtal.

Sammanfattningsvis anser hovrätten att fastighetsägaren, genom sitt bolag, har visat sig ha bättre rätt till meteoriten än upphittarna.

En av rättens ledamöter är skiljaktig och vill fastställa tingsrättens domslut.

Domen kan överklagas till Högsta domstolen senast den 18 april 2024. Kopior på domen kan beställas från hovrättens arkiv.

English

Summary of the judgment delivered by the Svea Court of Appeal, Stockholm, on 21 March 2024.

Case: T 835-23

The Court of Appeal has today issued a judgement in a case concerning better rights to a meteorite. The judgement means that the property owner on whose land the meteorite fell, through his company, has a better right to the meteorite than the two people who found and took the meteorite with them.

On 7 November 2020, a 14 kg iron meteorite fell on a property in western Uppland. Two geologists found the meteorite on 5 December 2020 and later submitted it to the Swedish Museum of Natural History. After the property owner, through his company, had brought an action for better rights before the Uppsala District Court, the District Court found that the meteorite had not become part of the property on which it had fallen but was movable property without an owner and that ownership had therefore fallen to the finders.

In contrast to the District Court, the Court of Appeal makes the assessment that the meteorite, as a result of the lack of special rules on meteorites, becomes part of the property on which it falls. This is because the meteorite consists of substances that are already present in the earth's surface and which, by their nature and character, cannot easily be separated from what is normally to be regarded as real property as part of the earth.

- We have made the judgement that the most obvious thing to do is to consider meteorites or space rocks as part of immovable property just like other rocks, even though it may intuitively feel that a meteorite is something alien to the earth," says Robert Green, Court of Appeal.

The Court of Appeal also found that the right of public access does not give everyone the right to take a meteorite from another person's land. The discoverers of the meteorite had also claimed that an agreement had arisen between them and the property owner which meant that they had a better right to the meteorite. However, the Court of Appeal considers that the finders have not shown that such an agreement existed. In summary, the Court of Appeal considers that the property owner, through its company, has shown that it has a better right to the meteorite than the finders.

One of the court's members dissented and wanted to confirm the district court's judgement.

The judgment can be appealed to the Supreme Court no later than 18 April 2024. Copies of the judgment can be ordered from the Court of Appeal archives.

Deutsch

Zusammenfassung des Urteils des Berufungsgerichts Svea, Stockholm, vom 21. März 2024.

Rechtssache: T 835-23

Das Berufungsgericht hat heute ein Urteil in einem Fall gefällt, in dem es um bessere Rechte an einem Meteoriten ging. Das Urteil besagt, dass der Grundstückseigentümer, auf dessen Grundstück der Meteorit gefallen ist, über seine Firma ein besseres Recht an dem Meteoriten hat als die beiden Personen, die den Meteoriten gefunden und mitgenommen haben.

Am 7. November 2020 fiel ein 14 kg schwerer Eisenmeteorit auf ein Grundstück im westlichen Uppland. Zwei Geologen fanden den Meteoriten am 5. Dezember 2020 und übergaben ihn später an das Schwedische Naturkundemuseum. Nachdem der Grundstückseigentümer über sein Unternehmen vor dem Bezirksgericht Uppsala Klage auf Verbesserung der Rechte erhoben hatte, stellte das Bezirksgericht fest, dass der Meteorit nicht Teil des Grundstücks geworden war, auf das er gefallen war, sondern eine bewegliche Sache ohne Eigentümer darstellte und dass das Eigentumsrecht daher den Findern zustand.

Im Gegensatz zum Landgericht kommt das Berufungsgericht zu der Einschätzung, dass der Meteorit mangels besonderer Vorschriften für Meteoriten Teil des Grundstücks wird, auf das er fällt. Dies liegt daran, dass der Meteorit aus Stoffen besteht, die bereits in der Erdoberfläche vorhanden sind und die aufgrund ihrer Art und Beschaffenheit nicht ohne weiteres von dem getrennt werden können, was normalerweise als Teil des Erdreichs als Grundstück anzusehen ist.

- Wir sind zu dem Schluss gekommen, dass es am naheliegendsten ist, Meteoriten oder Weltraumgestein als Teil des unbeweglichen Eigentums zu betrachten, genau wie anderes Gestein, auch wenn man intuitiv das Gefühl haben mag, dass ein Meteorit etwas Erdfremdes ist", so Robert Green vom Berufungsgericht.

Das Berufungsgericht stellte auch fest, dass das Recht auf öffentlichen Zugang nicht jedem das Recht gibt, einen Meteoriten von einem fremden Grundstück zu nehmen. Die Entdecker des Meteoriten hatten außerdem geltend gemacht, dass zwischen ihnen und dem Grundstückseigentümer eine Vereinbarung zustande gekommen sei, die ihnen ein besseres Recht auf den Meteoriten einräumt. Das Berufungsgericht ist jedoch der Ansicht, dass die Finder nicht nachgewiesen haben, dass eine solche Vereinbarung bestand. Zusammenfassend ist das Berufungsgericht der Ansicht, dass der Grundstückseigentümer durch sein Unternehmen nachgewiesen hat, dass er ein besseres Recht an dem Meteoriten hat als die Finder.

Eines der Mitglieder des Gerichts war anderer Meinung und wollte das Urteil des Bezirksgerichts bestätigen.

Gegen das Urteil kann bis spätestens 18. April 2024 Berufung beim Obersten Gerichtshof eingelegt werden. Kopien des Urteils können im Archiv des Berufungsgerichts angefordert werden.

Français

Résumé de l'arrêt rendu par la Cour d'appel de Svea, Stockholm, le 21 mars 2024.

Affaire : T 835-23

La Cour d'appel a rendu aujourd'hui un arrêt dans une affaire concernant un meilleur droit sur une météorite. Ce jugement signifie que le propriétaire du terrain sur lequel la météorite est tombée, par l'intermédiaire de sa société, a un meilleur droit sur la météorite que les deux personnes qui l'ont trouvée et emportée avec elles.

Le 7 novembre 2020, une météorite de fer de 14 kg est tombée sur un terrain situé dans l'ouest de l'Uppland. Deux géologues ont trouvé la météorite le 5 décembre 2020 et l'ont ensuite remise au Musée suédois d'histoire naturelle. Après que le propriétaire, par l'intermédiaire de sa société, a intenté une action en revendication de meilleurs droits devant le tribunal de district d'Uppsala, ce dernier a estimé que la météorite ne faisait pas partie du bien sur lequel elle était tombée, mais qu'il s'agissait d'un bien meuble sans propriétaire et que la propriété en revenait donc aux découvreurs.

Contrairement au tribunal de première instance, la Cour d'appel estime que la météorite, en raison de l'absence de règles spéciales sur les météorites, fait partie du bien sur lequel elle est tombée. En effet, la météorite est constituée de substances déjà présentes à la surface de la terre et qui, de par leur nature et leur caractère, ne peuvent être facilement séparées de ce qui doit normalement être considéré comme un bien immobilier faisant partie de la terre.

- Nous avons jugé que la chose la plus évidente à faire est de considérer les météorites ou les roches spatiales comme des biens immobiliers au même titre que les autres roches, même si l'on peut avoir l'impression intuitive qu'une météorite est quelque chose d'étranger à la terre", déclare Robert Green, de la Cour d'appel.

La Cour d'appel a également estimé que le droit d'accès du public ne donne pas à chacun le droit de prélever une météorite sur le terrain d'autrui. Les découvreurs de la météorite avaient également fait valoir qu'un accord avait été conclu entre eux et le propriétaire du terrain, ce qui signifiait qu'ils avaient un meilleur droit sur la météorite. Toutefois, la Cour d'appel considère que les découvreurs n'ont pas démontré l'existence d'un tel accord. En résumé, la Cour d'appel considère que le propriétaire, par l'intermédiaire de sa société, a démontré qu'il avait un meilleur droit sur la météorite que les découvreurs.

L'un des membres de la Cour est dissident et souhaite confirmer le jugement du tribunal de première instance.

Le jugement peut faire l'objet d'un pourvoi en cassation au plus tard le 18 avril 2024. Des copies du jugement peuvent être commandées auprès des archives de la Cour d'appel.

Suomi

Tiivistelmä Tukholman Svea-hovioikeuden 21 päivänä maaliskuuta 2002 antamasta tuomiosta⁴.

Asia: T 835-23

Hovioikeus on tänään antanut tuomion asiassa, joka koskee parempaa oikeutta meteoriittiin. Tuomio tarkoittaa, että kiinteistönomistajalla, jonka maalle meteoriitti putosi, on yhtiönsä kautta parempi oikeus meteoriittiin kuin kahdella henkilöllä, jotka löysivät meteoriitin ja veivät sen mukanaan.

Marraskuun 7. päivänä 2020 Länsi-Upplannissa sijaitsevalle kiinteistölle putosi 14 kiloa painava rautameteoriitti. Kaksi geologia löysi meteoriitin 5. joulukuuta 2020 ja toimitti sen myöhemmin Ruotsin luonnontieteelliseen museoon. Kun kiinteistön omistaja oli yhtiönsä välityksellä nostonut paremmasta oikeudesta kanteen Uppsalan käräjäoikeudessa, käräjäoikeus katsoi, että meteoriitista ei ollut tullut osa kiinteistöä, jolle se oli pudonnut, vaan se oli irtainta omaisuutta, jolla ei ollut omistajaa, ja että omistusoikeus oli siten siirtynyt löytäjille.

Toisin kuin käräjäoikeus, hovioikeus arvioi, että meteoriitista tulee meteoriitteja koskevien erityissääntöjen puuttumisen vuoksi osa sitä omaisuutta, jonka päälle se putoaa. Tämä johtuu siitä, että meteoriitti koostuu aineista, jotka ovat jo olemassa maan pinnalla ja joita ei luonteensa ja ominaisuuksiensa vuoksi voida helposti erottaa siitä, mitä tavallisesti on pidettävä kiinteänä omaisuutena maan osana.

- Olemme tehneet sen arvion, että ilmeisintä on pitää meteoriitteja tai avaruuskiviä osana kiinteää omaisuutta aivan kuten muitakin kiviä, vaikka intuitiivisesti saattaakin tuntua siltä, että meteoriitti on jotakin maapallolle vierasta", sanoo hovioikeuden tuomari Robert Green.

Hovioikeus katsoi myös, että yleisön pääsyoikeus ei anna kaikille oikeutta ottaa meteoriittia toisen henkilön maalta. Meteoriitin löytäjät olivat myös väittäneet, että heidän ja kiinteistön omistajan välillä oli syntynyt sopimus, jonka perusteella heillä oli parempi oikeus meteoriittiin. Hovioikeus katsoo kuitenkin, että löytäjät eivät ole osoittaneet, että tällainen sopimus olisi ollut olemassa. Yhteenvetona hovioikeus katsoo, että kiinteistön omistaja on yhtiönsä kautta osoittanut, että hänellä on parempi oikeus meteoriittiin kuin löytäjillä.

Yksi hovioikeuden jäsenistä oli eri mieltä ja halusi vahvistaa käräjäoikeuden tuomion.

Tuomiosta voi valittaa korkeimpaan oikeuteen viimeistään 18. huhtikuuta 2024. Kopioita tuomiosta voi tilata hovioikeuden arkistosta.

- - -